

31996L0023

L 125/10

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

23.5.1996.

PADOMES DIREKTĪVA 96/23/EK

(1996. gada 29. aprīlis),

ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

dzīvniekiem; tā kā šāda pārraudzība būtu jāattiecinā arī uz citām dzīvnieku sugām un visiem dzīvnieku produktiem, ko patērē cilvēki;

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

(5) tā kā Padomes 1990. gada 26. jūnija Regula (EEK) Nr. 2377/90, ar ko kas nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu atlieku maksimālā līmeņa daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikā ⁽²⁾, pielikumus noteikti daudzumi noteiktām veterinārajām zālēm;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽³⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,

(6) tā kā Kopienas tiesību akti par atlieku pārraudzību gaļā ir neprecīzi, un tas izraisa atšķirīgas interpretācijas dažādās dalībvalstīs;

(1) tā kā Direktīvā 96/22/EK ⁽⁵⁾ Padome nolēmusi saglabāt aizliegumu izmantot noteiktas vielas ar hormonālu vai tireostatisku iedarbību, attiecinot to arī uz beta agonistiem, kam ir anaboliska iedarbība;

(7) tā kā ir vajadzīgs pastiprināt kontroli, ko veic dalībvalstis savā teritorijā;

(2) tā kā 1995. gada 9. martā Eiropas Parlaments *inter alia* norādīja, ka Kopienai steidzami ir vajadzīga efektīva un vienota pārraudzības sistēma, un lūdza dalībvalstis pastiprināt uzraudzību un pārraudzību attiecībā uz nelikumīgu vielu izmantojumu gaļā;

(8) tā kā ražotājiem un citām ar lopkopības nozari saistītām personām nākotnē būtu jāuzņemas lielāka atbildība par gaļas, kas paredzēta patēriņam cilvēkiem, kvalitāti un drošību;

(3) tā kā ar Direktīvu 85/358/EEK ⁽⁶⁾ Padome pieņēmusi noteiktas normas vielu ar hormonālu vai tireostatisku iedarbību konstatēšanai un pārraudzībai; tā kā šīs normas būtu jāattiecinā arī uz citām vielām, ko izmanto lopkopībā, lai veicinātu lopu augšanu un ražīgumu, vai terapijā un kas to atlieku dēļ var izrādīties bīstamas patērētājiem;

(9) tā kā atsevišķos noteikumos, kas attiecas uz konkrētām produktu grupām, jāparedz īpašas sankcijas lopkopjiem, kas neievēro Kopienas tiesību aktus, jo īpaši tos tiesību aktus, kuros aizliegts lopkopībā izmantot noteiktas vielas ar hormonālu un anabolisku iedarbību;

(4) tā kā ar Direktīvu 86/469/EEK ⁽⁷⁾ Padome ieviesa noteiktas normas vairāku farmakoloģisku vielu un vides piesārņotāju atlieku pārraudzībai saimniecībās audzētajos dzīvniekos un svaigā gaļā, kas iegūta no šādiem

(10) tā kā Direktīvas 71/118/EEK ⁽⁸⁾ 4. pants paredz, lai dalībvalstis nodrošina, ka veic pārbaudes, lai konstatētu tādu vielu atliekas, kurām ir farmakoloģiska iedarbība, šo vielu atvasinājumus un citas vielas, ko var pārnest uz putnu gaļu un kas var padarīt svaigas putnu gaļas patēriņu bīstamu vai kaitīgu cilvēku veselībai;

⁽¹⁾ OV C 302, 9.11.1993., 12. lpp., un OV C 222, 10.8.1994., 17. lpp.

⁽²⁾ OV C 128, 9.5.1994., 100. lpp.

⁽³⁾ OV C 52, 19.2.1994., 30. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 191, 23.7.1985., 46. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁶⁾ OV L 275, 26.9.1986., 36. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁷⁾ OV L 224, 18.8.1990., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) No 282/96 (OV L 37, 15.2.1996., 12. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

- (11) tā kā Direktīva 91/493/EEK⁽¹⁾ paredz, lai dalībvalstis izveidotu pārraudzības sistēmu piesārņotāju konstatēšanai ūdens vidē;
- (12) tā kā Direktīvā 92/46/EEK⁽²⁾ paredzēts, ka vēlākais līdz 1993. gada 30. jūnijam dalībvalstis iesniedz Komisijai informāciju par valsts pasākumiem atlieku konstatēšanai neapstrādātā pienā, termiski apstrādātā pienā un piena produktos, atliekas, kas jākonstatē, ir atliekas, kas minētas Direktīvas 86/469/EEK I pielikuma A daļas III grupā un B daļas II grupā;
- (13) tā kā Direktīvā 89/437/EEK⁽³⁾ paredz, lai dalībvalstis nodrošina, ka veic pārbaudes, lai konstatētu atliekas no vielām ar farmakoloģisku vai hormonālu iedarbību, no antibiotikām, pesticīdiem, mazgāšanas līdzekļiem un citām kaitīgām vielām vai vielām, kas var mainīt olu produktu organoleptiskās īpašības vai padarīt šādu produktu patēriņu bīstamu vai kaitīgu cilvēku veselībai;
- (14) tā kā Direktīvā 92/45/EEK⁽⁴⁾ pieprasīts, lai dalībvalstis paplašinātu plānus atlieku konstatēšanai ar mērķi vajadzības gadījumā veikt medījuma gaļas izlases veida pārbaudes nolūkā konstatēt vides piesārņotājus un šādu pārraudzību attiecināt uz trušiem un saimniecībās audzētiem savvaļas dzīvniekiem;
- (15) tā kā, ja visās dalībvalstīs efektīvi jācīnās ar augšanas un ražīguma veicinātāju nelikumīgu izmantošanu lopkopībā, darbība būs jāorganizē Kopienas līmenī;
- (16) tā kā ražotāju grupu pašregulējošām sistēmām var būt svarīga loma cīņā ar augšanas veicinātāju nelikumīgu izmantošanu; tā kā patērētājiem ir būtiski, lai šīs sistēmas attiecīgi nodrošinātu šādu veicinātāju neesamību, un tā kā būtiska ir vispārēja Eiropas pieeja, lai nodrošinātu un atbalstītu pašregulējošās sistēmas;
- (17) tā kā, lai to panāktu, būtu jāpalīdz ražotāju grupām izveidot pašregulējošās sistēmas, lai nodrošinātu to, ka to saražotajā gaļā nav neatļautu vielu vai produktu;
- (18) tā kā vairākos Direktīvu 86/469/EEK un 85/358/EEK un Lēmumu 89/187/EEK⁽⁵⁾ un 91/664/EEK⁽⁶⁾ noteikumos paredzēts noskaidrot, lai Kopienā varētu veikt efektīvu

kontroli un atlieku konstatēšanu; tā kā nolūkā tūlīt vienādi veikt noteikto kontroli, pašreizējie noteikumi un to grozījumi būtu jāapvieno vienotā tekstā, atceļot iepriekšminētos dokumentus,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Darbības joma un definīcijas

1. pants

Šī direktīva nosaka pasākumus I pielikumā uzskaitīto vielu un atlieku grupu pārraudzībai.

2. pants

Šajā direktīvā ir spēkā Direktīvas 96/22/EK definīcijas. Turklāt:

- “neatļautas vielas vai produkti” nozīmē vielas vai produktus, kuru ievadīšanu dzīvniekiem aizliedz Kopienas tiesību akti;
- “nelikumīga ārstēšana” nozīmē neatļautu vielu vai produktu izmantošanu vai Kopienas tiesību aktos atļautu vielu vai produktu izmantošanu tādiem mērķiem vai tādos apstākļos, kas nav noteikti Kopienas tiesību aktos vai vajadzības gadījumā dažādu valstu tiesību aktos;
- “atlieka” nozīmē vielu, kam ir farmakoloģiska iedarbība, šo vielu metabolītu un citu vielu, ko pārnes uz dzīvnieku produktiem, atlieku, kas var būt kaitīga cilvēku veselībai;
- “kompetenta iestāde” nozīmē dalībvalsts centrālo iestādi, kas ir kompetenta veterinārijas jautājumos, vai jebkura cita iestāde, kurai šāda centrālā iestāde deleģējusi savas pilnvaras;
- “oficiāls paraugs” nozīmē paraugu, ko ņemusi kompetentā iestāde, kas I pielikumā uzskaitīto atlieku vai vielu pārbaudes nolūkā veic atsauci uz attiecīgajām sugām, tipu, daudzumu, parauga iegūšanas metodi un informāciju, nosakot dzīvnieka dzimumu un dzīvnieka vai dzīvnieku produkta izcelsmi;

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/71/EK (OV L 332, 30.12.1995., 40. lpp.).

⁽²⁾ OV L 268, 14.9.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽³⁾ OV L 212, 22.7.1989., 87. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁴⁾ OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁵⁾ OV L 66, 10.3.1989., 37. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 368, 31.12.1991., 17. lpp.

- f) "apstiprināta laboratorija" nozīmē laboratoriju, ko apstiprinājušas dalībvalsts kompetentās iestādes, lai tā veiktu oficiālā parauga pārbaudi un konstatētu atliekas;
- g) "dzīvnieks" nozīmē sugas, uz ko attiecas Direktīva 90/425/EEK⁽¹⁾;
- h) "dzīvnieku partija" nozīmē vienas sugas un viena vecuma dzīvnieku grupu, kuri audzēti vienā un tajā pašā saimniecībā, vienā un tajā pašā laikā un vienos un tajos pašos audzēšanas apstākļos;
- i) "beta agonists" ir beta adrenoceptorais agonists.

II NODAĻA

Uzraudzības plāni atlieku vai vielu konstatēšanai

3. pants

Dzīvnieku izcelsmes sākotnējo produktu un dzīvnieku ražošanu pārrauga saskaņā ar šo nodaļu, lai konstatētu I pielikumā uzskaitītās atliekas un vielas dzīvos dzīvniekos, to ekskrementos un ķermeņa šķidrums, un audos, dzīvnieku produktos, dzīvnieku barībā un dzeramajā ūdenī.

4. pants

- Dalībvalstis deleģē uzdevumu koordinēt šajā nodaļā paredzēto pārbaužu īstenošanu, ko veic to teritorijā, centrālajam valsts dienestam vai institūcijai.
1. punktā minētais dienests vai institūcija atbild par:
 5. pantā paredzētā plāna sastādīšanu, lai kompetentie dienesti varētu veikt vajadzīgās pārbaudes;
 - centrālā un reģionālā dienestu, kas ir atbildīgi par dažādu atlieku pārraudzību, darbības koordinēšanu. Šādu koordinēšanu attiecinā uz visiem departamentiem, kas darbojas, lai novērstu vielu vai produktu negodīgu izmantošanu lopkopības saimniecībās;
 - to datu vākšanu, kas vajadzīgi, lai novērtētu šajā nodaļā paredzēto pasākumu veikšanā izmantotos līdzekļus un sasniegtos rezultātus;
 - c) apakšpunktā minēto datu un rezultātu, to skaitā visu veikto apskaužu rezultātu, nosūtīšanu Komisijai katru gadu ne vēlāk kā 31. martā.
- Šis pants neietekmē detalizētākus noteikumus, ko piemēro dzīvnieku barības pārraudzībai.

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/65/EEK (OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp.).

5. pants

- Vēlākais līdz 1997. gada 30. jūnijam dalībvalstis iesniedz Komisijai plānu, kurā izklāstīti pasākumi, kas jāveic plāna pirmajā gadā, un turpmāk visus atjauninājumus plānos, kas iepriekš apstiprināti saskaņā ar 8. pantu, pamatojoties uz iepriekšējā gada pieredzi, vai vēlākais līdz atjauninājuma izdarīšanas gada 31. martam.
1. punktā paredzētajā plānā:
 - paredz atlieku vai vielu grupu konstatēšanu saskaņā ar dzīvnieka tipu, ko nosaka saskaņā ar II pielikumu;
 - jo īpaši precīzē pasākumus, lai konstatētu:
 - apakšpunktā minētās vielas dzīvniekos, dzīvnieku dzeramajā ūdenī un visās vietās, kur audzē vai tur dzīvniekus;
 - iepriekšminēto vielu atliekas dzīvos dzīvniekos, to ekskrementos un ķermeņa šķidrums, un dzīvnieku audos, un tādus produktos kā gaļa, piens, olas un medus;
 - šo pasākumu atbilstību III un IV pielikumā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un līmenim.

6. pants

- Plānam jāatbilst IV pielikumā noteiktajiem paraugu ņemšanas līmenim un biežumam. Tomēr pēc dalībvalsts pieprasījuma Komisija saskaņā ar 32. pantā paredzēto kārtību var koriģēt kontroles prasību minimumu, kas izklāstīts IV pielikumā, ar noteikumu, ka ir skaidri noteikts, ka šādas korekcijas palielina plāna vispārējo efektivitāti attiecīgajā dalībvalstī un ka tās nekādi nesamazina tā spēju noteikt I pielikumā uzskaitīto vielu atliekas vai to nelikumīgas izmantošanas gadījumus ārstniecībā.
- To atlieku grupu atkārtota pārbaude, kuras jāpārbauda saskaņā ar II pielikumu, un paraugu ņemšanas līmeņa un biežuma noteikšana, ieskaitot 3. pantā minētos dzīvniekus un produktus, kas nav jau noteikti IV pielikumā, notiek saskaņā ar 33. pantā paredzēto kārtību un pirmajā reizē ne vēlāk kā 18 mēnešus pēc šīs direktīvas pieņemšanas. To darot, ņem vērā pašreizējos valsts pasākumos iegūto pieredzi un informāciju, ko nosūta Komisijai saskaņā ar pastāvošajām Kopienas prasībām, kurās paredzēta šādu konkrētu produktu grupu pārraudzība, lai konstatētu atliekas.

7. pants

Sākotnējā plānā ņem vērā konkrēto situāciju katrā dalībvalstī un jo īpaši precizē:

- tiesību aktus, kas attiecas uz I pielikumā uzskaitīto vielu lietošanu, jo īpaši noteikumus par to aizliegšanu vai atļaušanu, izplatīšanu un laišanu tirgū, kā arī noteikumus, kas attiecas uz to ievadīšanu, tiktāl, cik tiesību akti nav saskaņoti,
- attiecīgo dienestu infrastruktūru (jo īpaši sniedzot informāciju par plānu īstenošanā iesaistīto institūciju veidu un lielumu),
- apstiprināto laboratoriju sarakstu kopā ar informāciju par to spēju apstrādāt paraugus,
- atkāpes attiecībā uz atļautajām vielām attiecīgajās valstīs, ja Regulā (EEK) Nr. 2377/90 un Direktīvā 86/363/EEK⁽¹⁾ nav noteikti maksimālie atlieku līmeņi attiecībā uz Kopienu,
- to vielu, kas jākonstatē, analīzes metožu, konstatēto faktu interpretēšanas standartu un attiecībā uz I pielikumā uzskaitītajām vielām paraugu, kas jāņem, saraksts, kurā norāda paraugu skaitu un to pamato,
- to oficiālo paraugu skaitu, kuri jāņem saistībā ar nokauto attiecīgās sugas dzīvnieku skaitu iepriekšējos gados saskaņā ar IV pielikumā noteikto paraugu ņemšanas līmeni un biežumu,
- informāciju par noteikumiem, kas attiecas uz oficiālo paraugu iegūšanu, un jo īpaši par noteikumiem, kas attiecas uz informāciju, ko sniedz par šādiem oficiāliem paraugiem,
- kompetento iestāžu noteikto pasākumu veidu attiecībā uz dzīvniekiem vai produktiem, kuros konstatētas atliekas.

8. pants

1. Komisija pārbauda sākotnējos plānus, ko nosūta saskaņā ar 5. panta 1. punktu, lai pārlicinātos, vai tie atbilst šai direktīvai. Komisija var lūgt dalībvalsti mainīt vai papildināt šos plānus, lai panāktu atbilstību.

Kad Komisija konstatējusi atbilstību, tā iesniedz plānus apstiprināšanai saskaņā ar 33. pantā paredzēto kārtību.

Lai ņemtu vērā izmaiņas attiecīgās dalībvalsts vai tās reģiona situācijā un atbilstoši 16. un 17. pantam veikto valsts apskašu vai pētījumu rezultātus, Komisija pēc attiecīgās dalībvalsts

pieprasījuma vai pēc savas ierosmes saskaņā ar 32. pantā paredzēto kārtību var nolemt apstiprināt grozījumu vai papildinājumu plānam, kas iepriekš apstiprināts, ievērojot 2. punktu.

2. Ikgadējos sākotnējo plānu grozījumus, ko dalībvalstis dara zināmus, jo īpaši ievērojot 4. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētos rezultātus, Komisija, noteikusi to atbilstību šai direktīvai, nosūta citām dalībvalstīm.

Dalībvalstīm atvēl 10 darba dienas, sākot no šo grozījumu saņemšanas dienas, kuru laikā darīt zināmas Komisijai visas piezīmes.

Ja dalībvalstīm nav piezīmju, uzskata, ka grozījumi plānos ir apstiprināti.

Komisija tūlīt informē dalībvalstis par šādu apstiprinājumu.

Ja dalībvalstīm ir piezīmes vai ja Komisija uzskata atjauninājumu par neatbilstošu vai nepietiekamu, Komisija iesniedz atjauninātos plānus Pastāvīgajai veterinārijas komitejai, kam jārikojas saskaņā ar 33. pantā noteikto kārtību.

Uz atjauninātajiem plāniem attiecina 3. un 4. punktā izklāstītos noteikumus.

3. Dalībvalstis ik pēc sešiem mēnešiem informē Komisiju un pārējās dalībvalstis, kas pārstāvētas Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, par to plānu īstenošanu, kuri apstiprināti, ievērojot 2. punktu, vai par situācijas izmaiņām. Ja vajadzīgs, piemēro 4. punktu. Katru gadu ne vēlāk kā 31. martā dalībvalstis nosūta Komisijai savu plānu atlieku un vielu konstatēšanai un to kontroles pasākumu rezultātus.

Dalībvalstis paziņo atklātībai plānu īstenošanas rezultātus.

Komisija informē dalībvalstis, kas ir pārstāvētas Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, par situācijas izmaiņām dažādos Kopienas reģionos.

4. Katru gadu vai tad, kad to uzskata par vajadzīgu, pamatojoties uz sabiedrības veselības apsvērumiem, Komisija ziņo dalībvalstīm, kas ir pārstāvētas Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, par 3. punktā minēto pārbaudi un apskašu rezultātiem un jo īpaši par:

- attiecīgo valstu plānu īstenošanu,
- situācijas izmaiņām dažādos Kopienas reģionos.

⁽¹⁾ OV L 221, 7.8.1986., 43. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/39/EK (OV L 197, 22.8.1995., 29. lpp.).

5. Katru gadu Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei paziņojumu par reģiona, valsts vai Kopienas līmenī veiktās darbības rezultātiem, paturot prātā ziņojumu un dalībvalstu piezīmes par to.

III NODAĻA

Uzņēmumu pašpārraudzība un līdzatbildība

9. pants

A. Dalībvalstis nodrošina turpmāko:

1. Visas saimniecības, kas laiž tirgū saimniecībā audzētus dzīvniekus, un visas fiziskās vai juridiskās personas, kuras nodarbojas ar šādu dzīvnieku tirdzniecību, iepriekš reģistrējas kompetentajās iestādēs un apņemas ievērot Kopienas un valsts attiecīgos noteikumus, jo īpaši Direktīvas 90/425/EEK 5. un 12. pantā izklāstītos noteikumus.
2. Īpašnieki vai personas, kas atbild par dzīvnieku izcelsmes sākotnējo produktu sākotnējās apstrādes uzņēmumiem, veic visus vajadzīgos pasākumus, jo īpaši veicot paši savas pārbaudes, lai:
 - a) vai nu tiešas piegādes ceļā, vai, izmantojot starpnieku, pieņemtu tikai tos dzīvniekus, par ko ražotājs var apliecināt, ka ir ievērots nogaidīšanas laiks;
 - b) pārliecinātos, ka uzņēmumam piegādātie saimniecībā audzētie dzīvnieki vai produkti:
 - i) nesatur atliekas tādā līmenī, kas pārsniedz pieļaujamos maksimālos daudzumus;
 - ii) nesatur nekādas aizliegto vielu vai produktu iezīmes.
3. a) a) Visi 1. un 2. punktā minētie atbildīgie ražotāji vai personas tirgū laiž tikai:
 - i) tādus dzīvniekus, kam nav ievadītas neatļautas vielas vai produkti vai kas šīs direktīvas nozīmē nav ārstēti nelikumīgi;
 - ii) tādus dzīvniekus, attiecībā uz kuriem, ja tiem ir ievadīti atļauti produkti vai vielas, ievērots šiem produktiem vai vielām noteiktais nogaidīšanas laiks;

iii) tādus produktus, kas ir iegūti no i) un ii) punktā minētajiem dzīvniekiem;

b) ja pirmās pakāpes pārstrādes uzņēmumā dzīvnieku nogādā cita fiziska vai juridiska persona, kas nav ražotājs, a) apakšpunktā noteiktie pienākumi jāpilda šai personai.

B. Lai piemērotu A daļu, neierobežojot atbilstību normām, kas noteiktas direktīvās, kuras attiecas uz dažādu attiecīgo produktu laišanu tirgū, dalībvalstis nodrošina, ka:

- to tiesību aktos ir iekļauts dažādu iesaistīto pušu īstenošanas ražošanas ķēdes kvalitātes pārraudzības princips,
- paātrinātu pašpārraudzības pasākumus, kas jāiekļauj specifikācijās attiecībā uz preču zīmēm vai etiķetēm.

Tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis pēc to pieprasījuma par šajā sakarā izstrādātajiem noteikumiem un jo īpaši par noteikumiem, kas pieņemti attiecībā uz pārbaudēm saistībā ar A daļas 3. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktu.

10. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka to veterinārārstu, kuri pārbauda saimniecības, darba līgumu noteikumi un atbildība tiek paplašināta arī līdz audzēšanas apstākļu un šajā direktīvā minēto ārstēšanas veidu pārraudzībai.

Ievērojot to, veterinārs saimniecības reģistrā ieraksta parakstītās vai veiktās ārstēšanas laiku un raksturu, norāda ārstētos dzīvniekus un atbilstošo nogaidīšanas laiku.

Lopkopis reģistrā, kas var būt Direktīvā 90/676/EEK⁽¹⁾ paredzētais reģistrs, ieraksta veiktās ārstēšanas laiku un raksturu. Viņš pārliecinās, ka ir ievērots nogaidīšanas laiks un piecus gadus glabā ārsta norādījumus, lai to pierādītu.

Lopkopjiem un veterinārārstiem jāsniedz jebkāda informācija kompetentajai iestādei pēc tās pieprasījuma un jo īpaši jāsniedz informācija lopkautuves valsts pilnvarotajam veterinārārstam attiecībā uz attiecīgās saimniecības atbilstību šīs direktīvas prasībām.

⁽¹⁾ OV L 373, 31.12.1990., 15. lpp.

IV NODAĻA

Oficiālie kontroles pasākumi

11. pants

1. Neierobežojot pārbaudes, ko veic saistībā ar 5. pantā minēto uzraudzības plānu īstenošanu, vai pārbaudes, kas paredzētas īpašās direktīvās, dalībvalstis var veikt oficiālas izlases veida pārbaudes:

- a) I pielikuma A grupā ietverto vielu ražošanas laikā un to apstrādes, uzglabāšanas, transportēšanas, izplatīšanas un pārdošanas vai iegādes laikā;
- b) jebkurā dzīvnieku barības ražošanas un izplatīšanas ķēdes posmā;
- c) visā dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes izejvielu ražošanas ķēdē, uz ko attiecas šī direktīva.

2. 1. punktā paredzētās pārbaudes jāveic, lai jo īpaši konstatētu tādu aizliegtu vielu vai produktu piederību vai klātbūtni, kurus ir paredzēts ievadīt dzīvniekiem nolūkā tos uzbarot vai nelikumīgi ārstēt.

3. Ja rodas aizdomas par krāpšanu un ja kādā no 1. punktā minētajām pārbaudēm iegūts pozitīvs rezultāts, piemēro 16. līdz 19. pantu un V nodaļā paredzētos pasākumus.

Pārbaudes, ko paredzēts veikt lopkautuvē vai, pirmo reizi pārdodot akvakultūru dzīvniekus un zvejniecības produktus, var samazināt, lai ņemtu vērā faktu, ka to izcelsmes saimniecība vai nosūtītāja saimniecība ietilpst epidemioloģiskās uzraudzības tīklā vai kvalitātes pārraudzības sistēmā, kā minēts 9. panta B daļas pirmās daļas pirmajā ievilkumā.

12. pants

Šajā direktīvā paredzētās pārbaudes jāveic attiecīgajām valsts kompetentajām iestādēm bez iepriekšēja brīdinājuma.

Īpašniekam, personai, kam ir tiesības pārdot dzīvniekus, vai viņu pārstāvim jāatvieglo pārbaudes pasākumi pirms kaušanas un jo īpaši jāpalīdz valsts pilnvarotajam veterinārārstam vai pilnvarotajam personālam veikt visas vajadzīgās darbības.

13. pants

Kompetentā iestāde:

- a) ja ir aizdomas par nelikumīgu ārstēšanu, lūdz īpašnieku vai personu, kas atbild par dzīvniekiem, vai veterināru, kas atbild par saimniecību, sniegt visus dokumentus, kur pamatots ārstēšanas raksturs;

- b) ja šādā izmeklēšanā apstiprina, ka notikusi nelikumīga ārstēšana, vai ja ir lietotas neatļautas vielas vai produkti, vai ja ir pamats aizdomām, ka tie lietoti, veic vai ir veikusi:
 - dzīvnieku izlases veida pārbaudes to izcelsmes saimniecībās vai nosūtītājās saimniecībās, jo īpaši lai konstatētu šādu lietošanu un jo īpaši jebkādas implantātu pēdas; šajās pārbaudēs var paredzēt paraugu oficiālu ņemšanu,
 - pārbaudes, lai konstatētu vielas, kuru lietošana ir aizliegta, vai neatļautas vielas vai produktus saimniecībās, kur audzē, tur vai nobaro dzīvniekus (ieskaitot saimniecības, kas ir administratīvi saistītas ar šādām saimniecībām), vai dzīvnieku izcelsmes saimniecībās vai nosūtītājās saimniecībās. Šim nolūkam ir vajadzīgi oficiāli dzeramā ūdens un barības paraugi,
 - dzīvnieku barības izlases veida pārbaudes to izcelsmes saimniecībās vai nosūtītājās saimniecībās, to dzeramā ūdens pārbaudes vai attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem tā ūdens pārbaudes, kurā tie ir noķerti,
 - 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētās pārbaudes,
 - jebkādas pārbaudes, ko pieprasa, lai noskaidrotu neatļauto vielu vai produktu izcelsmi vai ārstēto dzīvnieku izcelsmi;

- c) ja ir pārsniegts maksimālais līmenis, kas noteikts Kopienas noteikumos, vai, kamēr šādi tiesību akti vēl nav ieviesti, attiecīgo valstu tiesību aktu noteiktais līmenis, veic jebkādas pasākumus vai izmeklēšanu, ko var uzskatīt par piemērotu, lai noskaidrotu jautājumu.

14. pants

1. Katra dalībvalsts norīko vismaz vienu valsts references laboratoriju. Attiecīgo atlieku vai atlieku grupu pārbaudi nedrīkst uzticēt vairāk kā vienai valsts references laboratorijai.

Tomēr līdz 2000. gada 31. decembrim dalībvalstis var turpināt vienas un tās pašas atliekas vai atlieku grupas pārbaudi uzticēt vairākām valsts laboratorijām, ko tās ir norīkojušas pirms šīs direktīvas pieņemšanas datuma.

Šādu norīkoto laboratoriju sarakstu sastāda saskaņā ar 33. pantā noteikto kārtību.

Šīs laboratorijas atbild par:

- pārējo valsts laboratoriju, kas atbild par atlieku analīzi, darba koordinēšanu un jo īpaši par katras attiecīgās atliekas vai atlieku grupas analīzes standartu un metožu koordinēšanu,
- palīdzību kompetentajai iestādei atlieku pārraudzības plāna organizēšanā,
- regulāru salīdzinošo pārbažu organizēšanu attiecībā uz katru atlieku vai atlieku grupu, kuras pārbaude tām uzticēta,
- to, lai valsts laboratorijas ievērotu noteiktos ierobežojumus,

- Kopienas references laboratoriju sniegtās informācijas izplatīšanu,
- to, ka personāls var piedalīties Komisijas vai Komisijas references laboratoriju organizētajos tālākizglītībasursos.

2. Kopienas references laboratorijas ir laboratorijas, kas nosauktas V pielikuma 1. nodaļā.

Laboratoriju pilnvaras un darba nosacījumi ir tādi, kā noteikts V pielikuma 2. nodaļā.

15. pants

1. Oficiālos paraugus ņem saskaņā ar III un IV pielikumu, lai pārbaudītu apstiprinātajās laboratorijās.

Sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz oficiālo paraugu ņemšanu un iedibinātajām un references metodēm, kas jāizmanto šādu oficiālo paraugu analīzē, precīzē saskaņā ar 33. pantā noteikto kārtību.

Ja izsniedz atļauju laist tirgū veterinārās zāles, kas paredzētas ievadīšanai tādām sugām, kuru gaļa vai produkti domāti lietošanai uzturā, kompetentās iestādes nosūta iedibinātās analīžu metodes, kā noteikts Direktīvas 81/851/EEK⁽¹⁾ 5. panta otrās daļas 8. punktā un Regulas (EEK) Nr. 2377/90 7. pantā, Kopienai un valsts references laboratorijām, lai konstatētu atliekas.

2. Attiecībā uz A grupas vielām visi pozitīvie konstatējumi, kas reģistrēti, izmantojot iedibināto metodi references metodes vietā, jāapstiprina apstiprinātā laboratorijā, izmantojot saskaņā ar 1. punktu noteiktās uzzīņu metodes.

Ja analīžu rezultāti ir pretrunīgi, šie rezultāti attiecībā uz visām vielām jāapstiprina valsts references laboratorijā, kas saskaņā ar 14. panta 1. punktu norīkota attiecīgās vielas vai atliekas izpētei. Pretrunīgu rezultātu gadījumā šāda apstiprināšana jāveic uz prasītāja rēķina.

3. Ja oficiālā parauga pārbaudē atklāj nelikumīgu ārstēšanu, piemēro 16. līdz 19. pantu kopā ar V nodaļā noteiktajiem pasākumiem.

⁽¹⁾ OV L 317, 6.11.1981., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/40/EEK (OV L 214, 24.8.1993., 31. lpp.).

Ja pārbaudē atklāj atļautas vielas vai piesārņotāju atliekas, kas pārsniedz Kopienas noteikumos noteikto līmeni, vai kamēr šādi noteikumi nav ieviesti, attiecīgo valstu tiesību aktos noteikto līmeni, piemēro 18. un 19. pantu.

Ja šajā punktā minētā pārbaude attiecas uz citas dalībvalsts dzīvniekiem vai dzīvnieku izcelsmes produktiem, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde piemēro 16. panta 2. punktu, 17., 18. un 19. pantu un V nodaļā paredzētos pasākumus izcelsmes saimniecībai vai nosūtītājai saimniecībai vai uzņēmumam, ievērojot tās kompetentās iestādes pamatotu pieprasījumu, kura ir veikusi pārbaudi.

Ja pārbaude attiecas uz produktiem vai dzīvniekiem, ko ievie no kādas trešās valsts, kompetentā iestāde, kas veikusi pārbaudi, nodod jautājumu Komisijai, kas veic 30. pantā paredzētos pasākumus.

16. pants

Ja iegūst pozitīvus rezultātus, kā teikts 15. pantā, dalībvalstis nodrošina turpmāko:

1. Kompetentā iestāde tūlīt iegūst:

- a) visu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu dzīvnieku un izcelsmes saimniecību vai nosūtītāju saimniecību;
- b) visu informāciju par pārbaudi un tās rezultātiem. Ja pēc kontroles, ko veic kādā no dalībvalstīm, izrādās vajadzīgs veikt izmeklēšanu vai citu darbību vienā vai vairākās dalībvalstīs vai trešajās valstīs, attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju. Komisija koordinē attiecīgos pasākumus, ko veic dalībvalstīs, ja ir pierādīta izmeklēšanas vai citas darbības nepieciešamība.

2. Attiecīgā iestāde veic:

- a) atkarībā no apstākļiem izmeklēšanu izcelsmes saimniecībā vai nosūtītājā saimniecībā, lai noteiktu atlieku klātbūtnes iemeslus;
- b) nelikumīgas ārstēšanas gadījumā atkarībā no apstākļiem izmeklēšanu attiecībā uz attiecīgo vielu vai produktu avotu vai avotiem ražošanas, pārvietošanas, uzglabāšanas, transportēšanas, administrēšanas, izplatīšanas vai pārdošanas posmā;

- c) visu pārējo tālāko izmeklēšanu, ko iestāde uzskata par vajadzīgu.
3. Dzīvniekus, no kuriem ņem paraugus, skaidri identificē. Tos nekādā gadījumā nedrīkst izvest no saimniecības, kamēr nav saņemti pārbaužu rezultāti.

17. pants

Ja konstatē nelikumīgu ārstēšanu, kompetentajai iestādei jānodrošina, lai dzīvniekiem, uz ko attiecas 13. panta b) punktā minētā izmeklēšana, tūlīt veiktu oficiālu kontroli. Tajā turklāt jānodrošina, lai visiem attiecīgajiem dzīvniekiem būtu oficiāls marķējums vai identifikācijas numurs un lai pirmais solis, būtu oficiāla parauga ņemšana no statistiski raksturīga parauga, izmantojot starptautiski atzītu zinātnisku pamatojumu.

18. pants

1. Ja ir pierādījumi par atļautu vielu vai produktu atliekām, kuru līmenis pārsniedz atlieku maksimālo ierobežojumu, kompetentā iestāde atkarībā no apstākļiem veic izmeklēšanu izcelsmes saimniecībā vai nosūtītājā saimniecībā, lai noteiktu, kāpēc ir pārsniegts iepriekšminētais ierobežojums.

Saskaņā ar šīs izmeklēšanas rezultātiem kompetentā iestāde veic visus pasākumus, kuri vajadzīgi, lai aizsargātu sabiedrības veselību, un kuros var paredzēt aizliegumu uz noteiktu laiku izvest dzīvniekus no attiecīgās saimniecības vai izvest produktus no attiecīgās saimniecības vai uzņēmumu.

2. Gadījumā, ja atlieku maksimālos ierobežojumus pārkāpj atkārtoti, zemniekam laižot dzīvniekus tirgū vai zemniekam vai pārstrādes uzņēmumam laižot tirgū produktus, kompetentajām iestādēm vismaz sešus mēnešus jāveic attiecīgās saimniecības un/vai uzņēmuma dzīvnieku un produktu pastiprinātas pārbaudes, konfiscējot produktus vai liemeņus, līdz saņem paraugu analīžu rezultātus.

Ja jebkādu analīžu rezultāti apstiprina, ka atlieku maksimālais daudzums ir pārsniegts, tad attiecīgie liemeņi vai produkti jāpasaugsludina par nederīgiem lietošanai pārtikā.

19. pants

1. 16. pantā minētās izmeklēšanas un pārbaužu izdevumus sedz īpašnieks vai persona, kas ir atbildīga par dzīvniekiem.

Ja izmeklēšanā apstiprina, ka aizdomas ir bijušas pamatotas, saskaņā ar 17. un 18. pantu veikto analīžu izdevumus sedz īpašnieks vai persona, kas ir atbildīga par dzīvniekiem.

2. Neierobežojot kriminālos vai administratīvos sodus, to dzīvnieku, kuru analīžu rezultāts bijis pozitīvs, vai to dzīvnieku, kurus uzskata par dzīvniekiem ar pozitīvu reakciju saskaņā ar 23. pantu, iznīcināšanas izdevumus sedz dzīvnieku īpašnieks, nesaņemot atlīdzību vai kompensāciju.

20. pants

1. Šajā direktīvā piemēro Padomes 1989. gada 21. novembra Direktīvu 89/608/EEK par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpējo palīdzību un sadarbību starp tām un Komisiju, lai nodrošinātu veterinārijas un zootehnikas tiesību aktu pareizu piemērošanu (¹).

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka citā dalībvalstī neveic vai ir pārtraukta šajā direktīvā paredzētā kontrole, tā attiecīgi informē šīs valsts kompetentu centrālo iestādi. Ievērojot saskaņā ar 16. panta 2. punktu veikto izmeklēšanu, šī iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus un pieņemtos lēmumus un šo lēmumu pamatojumu cik iespējams drīz dara zināmu pirmās dalībvalsts kompetentai centrālajai iestādei.

Ja pirmajai dalībvalstij ir bažas, ka šādus pasākumus neveic vai ka tie nav piemēroti, tā kopā ar attiecīgo dalībvalsti meklē veidus un līdzekļus, lai situāciju labotu; vajadzības gadījumā var paredzēt pārbaudi uz vietas.

Dalībvalstis informē Komisiju par konfliktiem un panāktajiem risinājumiem.

Ja konfliktā iesaistītās dalībvalstis nespēj vienoties, viena nodod lietu Komisijai izskatīšanai saprātīgā termiņā, un Komisija norīko vienu vai vairākus ekspertus sniegt atzinumu.

Kamēr nav saņemts atzinums, galamērķa dalībvalsts var veikt to produktu pārbaudes, kuri nāk no uzņēmuma(-iem) vai saimniecības(-ām), uz ko attiecas konflikts, un, ja iznākums ir pozitīvs, tā var veikt Direktīvas 89/662/EEK (²) 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem līdzīgus pasākumus.

Ievērojot ekspertu atzinumu, saskaņā ar 32. pantā paredzēto procedūru var paredzēt atbilstošus pasākumus.

(¹) OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.

(²) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/67/EEK (OV L 268, 14.9.1992., 73. lpp.).

Šos pasākumus var pārskatīt saskaņā ar to pašu procedūru, ņemot vērā ekspertu jauno atzinumu, kas iesniegts 15 dienu laikā.

21. pants

1. Tiktāl, ciktāl vajadzīgs, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, un sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm Komisijas veterinārie eksperti var uz vietas pārbaudīt, vai plāni un sistēma plānu pārbaudēm, ko veic kompetentās iestādes, ir ieviesta vienādi. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaude, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi izpildītu savus pienākumus. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par veikto pārbaudu rezultātiem.

Attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ņemtu vērā šo pārbaudu rezultātus, un dara Komisijai zināmu, kādi pasākumi veikti. Ja Komisija uzskata, ka veiktie pasākumi nav pietiekami, tā pēc apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti, kā arī, ņemot vērā pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu sabiedrības veselību, veic atbilstošus pasākumus saskaņā ar 32. pantā noteikto procedūru.

2. Vispārīgus noteikumus šā panta ieviešanai, jo īpaši attiecībā uz 1. punkta pirmajā daļā minēto pārbaudu biežumu un veikšanas metodi (ieskaitot sadarbību ar kompetentajām iestādēm) nosaka saskaņā ar 33. pantā noteikto procedūru.

V NODAĻA

Pasākumi, kas jāveic pārkāpuma gadījumā

22. pants

Ja personu, kam nav attiecīgu pilnvaru, īpašumā atklāj neatļautas vielas vai produktus vai vielas, kas uzskaitītas I pielikuma A grupā un B grupas 1) un 2) apakšgrupā, jāveic šo neatļauto vielu vai produktu oficiāla kontrole, līdz kompetentā iestāde veic atbilstošus pasākumus, neierobežojot iespējamo soda uzlikšanu pārkāpējam(-iem).

23. pants

1. Laikā, kurā dzīvniekus konfiscē, kā paredzēts 17. pantā, attiecīgās saimniecības dzīvniekus nedrīkst izvest no izcelsmes saimniecību vai nodot kādai citai personai, izņemot oficiālas

kontroles gadījumu. Kompetentā iestāde veic atbilstošus piesardzības pasākumus saskaņā ar identificētās vielas vai vielu raksturu.

2. Ja pēc tam, kad saskaņā ar 17. pantu paņemti paraugi, izrādās, ka ārstēšana bijusi nelikumīga, dzīvnieku vai dzīvniekus ar pozitīvu reakciju tūlīt uz vietas nokauj vai saskaņā ar oficiālu veterināra sertifikātu tūlīt nogādā izraudzītajā lopkautuvē vai pie vecu dzīvnieku uzpircēja, lai tur nokautu. Šādi nokautus dzīvniekus nosūta uz augsta apdraudējuma pārstrādes uzņēmumu, kā noteikts Direktīvā 90/667/EEK (¹).

Turklāt uz saimniecības rēķina jāņem paraugi no visām tai saimniecībai piederošajām dzīvnieku partijām, kurā veiktas pārbaudes un kuru var turēt aizdomās.

3. Tomēr ja puse vai vairāk paraugu, kas ņemti izlases veidā saskaņā ar 17. pantu, ir ar pozitīvu reakciju, zemniekam var dot iespēju izvēlēties vai nu pārbaudīt visus saimniecībā esošos dzīvniekus, ko var turēt aizdomās, vai nokaut šos dzīvniekus.

4. Vismaz turpmākos 12 mēnešus vienam un tam pašam īpašniekam piederošā(-ās) saimniecībā(-ās) veic stingrākas attiecīgo atlieku pārbaudes. Ja ir izveidota organizēta pašpārraudzības sistēma, šajā laikā lauksaimniekam to nepiemēro.

5. Ņemot vērā reģistrēto pārkāpumu, saimniecībās vai uzņēmumos, kas apgādā attiecīgo saimniecību, veic papildu pārbaudes tām pārbaudēm, kas paredzētas 11. panta 1. punktā, lai noteiktu attiecīgās vielas izcelsmi. To pašu piemēro visām saimniecībām un uzņēmumiem no tās pašas dzīvnieku vai dzīvnieku barības piegādes ķēdes, pie kuras pieder izcelsmes saimniecība vai nosūtītāja saimniecība.

24. pants

Lopkautuves valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāveic sekojošais:

1. Ja viņam rodas aizdomas vai ir pierādījumi, ka attiecīgie dzīvnieki ir nelikumīgi ārstēti vai tiem ir ievadītas neatļautas vielas vai produkti:
 - a) jānokārto, lai dzīvniekus nokautu atsevišķi no pārējām dzīvnieku partijām, ko atved uz lopkautuvi;
 - b) jākonfiscē liemeņi un subprodukti un jāveic visas paraugu ņemšanas procedūras, kas vajadzīgas, lai konstatētu attiecīgās vielas;

(¹) OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

c) ja iegūti pozitīvi rezultāti, gaļa un subprodukti bez atļaušanas vai kompensācijas jānosūta uz augsta apdraudējuma pārstrādes uzņēmumu, kā noteikts Direktīvā 90/667/EEK.

Tādā gadījumā piemēro 20. līdz 23. pantu.

2. Ja viņam ir aizdomas vai pierādījumi, ka attiecīgie dzīvnieki ir atļauti ārstēti, bet nav ievērots nogaidīšanas laiks, dzīvnieku nokaušanu atliek, kamēr viņš var būt pārlicināts, ka atlieku daudzums nepārsniedz atļauto līmeni.

Šis laiks nekādā gadījumā nedrīkst būt īsāks par Direktīvas 96/22/EK 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteikto nogaidīšanas laiku attiecīgajām vielām vai par reģistrācijas atļaujā paredzēto nogaidīšanas laiku.

Tomēr ārkārtas gadījumā vai dzīvnieku labturības labad, vai tad, ja lopkautuves infrastruktūra vai iekārtas ir tādas, ka nokaušanu nevar atlikt, dzīvniekus var nokaut pirms beidzas aizliegums vai laiks, uz ko atlikta kaušana. Gaļu un subproduktus confiscē, kamēr nav saņemti lopkautuves valsts pilnvarota veterinārārsta veikto oficiālo pārbaūžu rezultāti. Tikai to gaļu un subproduktus, kuros atlieku daudzums nepārsniedz atļauto līmeni, izmanto lietošanai pārtikā.

3. Par nepiemērotiem lietošanai pārtikā pasludina tos liemeņus un produktus, kuros atlieku līmenis pārsniedz Kopienas vai attiecīgo valstu noteikumu atļauto līmeni.

25. pants

Ja izrādās, ka ražošanas uzņēmumā glabā, lieto vai ražo neatļautas vielas vai produktus, visas attiecīgajam uzņēmumam piešķirtās atļaujas vai oficiālus apstiprinājuma dokumentus, kas attiecas uz uzņēmumu, neierobežojot kriminālsodus, aptur uz laiku, līdz uzņēmumā veic stingrākas pārbaudes.

Atkārtota pārkāpuma gadījumā šādas atļaujas vai apstiprinājuma dokumentus atsauc pavisam.

26. pants

Šī direktīva neietekmē Dalībvalstīs spēkā esošajos tiesību aktos atļauto pārsūdzības tiesību piemērošanu pret lēmumiem, ko kompetentās iestādes ir pieņēmušas saskaņā ar 23. un 24. pantu.

27. pants

Neierobežojot kriminālsodus vai profesionālo institūciju uzliktos sodus, jāveic atbilstoši administratīvi pasākumi pret jebkuru personu, ja tā atkarībā no apstākļiem ir atbildīga par aizliegtu vielu vai produktu nodošanu vai ievadīšanu vai par atļautu vielu vai produktu ievadīšanu citādi, nekā noteikts spēkā esošajos tiesību aktos.

28. pants

Jebkāda nesadarbošanās ar kompetento iestādi un jebkādi šķēršļi, ko lopkautuves personāls vai lopkautuves uzraugs, vai - ja tas ir privāts uzņēmums - lopkautuves īpašnieks vai īpanieki, vai dzīvnieku īpašnieks, vai persona, kas par tiem atbild, rada pārbaudes vai paraugu ņemšanas laikā, ko pieprasa attiecīgās valsts plānu ieviešana attiecībā uz atlieku pārraudzību, un šajā Regulā paredzētās izmeklēšanas un pārbaūžu laikā, noved pie tā, ka attiecīgās valsts kompetentās iestādes piemēro atbilstošus administratīvos un/vai kriminālsodus.

Ja pierāda, ka lopkautuves īpašnieks vai uzraugs palīdz slēpt aizliegtu vielu nelikumīgu izmantošanu, dalībvalsts uz 12 mēnešiem liedz vainīgajai pusei iespēju saņemt vai pieteikties uz Kopienas atbalstu.

VI NODAĻA

Imports no trešajām valstīm

29. pants

1. Iekļaušanu un paturēšanu to trešo valstu sarakstos, kuras noteiktas Kopienas tiesību aktos un no kurām dalībvalstīm ir atļauts importēt dzīvniekus un dzīvnieku produktus, uz ko attiecas šī direktīva, nosaka pēc attiecīgās trešās valsts iesniegtā plāna, kurā ir noteiktas garantijas, ko šī valsts piedāvā attiecībā uz I pielikumā minēto atlieku un vielu grupu pārraudzību. Pēc Komisijas pieprasījuma šis plāns jāatjaunina, jo īpaši tad, kad to atzīst par vajadzīgu pēc 3. pantā minētajām pārbaudēm.

8. panta noteikumus par plānu iesniegšanas un atjaunināšanas termiņiem piemēro trešo valstu iesniedzamajiem plāniem.

Garantijām jābūt ar vismaz tādu pašu iedarbību, kā paredzēts šajā direktīvā, un tām jo īpaši jāatbilst 4. panta prasībām un jāprecizē šīs direktīvas 7. pantā noteiktā sīkā informācija, un jāatbilst Direktīvas 96/22/EK 11. panta 2. punkta prasībām.

Komisija apstiprina plānu saskaņā ar 33. pantā noteikto kārtību. Saskaņā ar šo pašu kārtību var pieņemt alternatīvas garantijas tām garantijām, kuras izriet no šīs Regulas ieviešanas.

2. Ja neievēro 1. punkta prasības, trešās valsts iekļaušanu trešo valstu sarakstos, ko nosaka Kopienas tiesību akti, vai iekļaušanu, kas izriet no iepriekšējas iekļaušanas sarakstā, var apturēt pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc Komisijas ierosmes saskaņā ar 33. pantā noteikto procedūru.

3. Atbilstību trešo valstu iesniegto plānu prasībām un to piedāvāto garantiju stingru ievērošanu pārbauda pārbaudēs, kas paredzētas Direktīvas 72/462/EEK⁽¹⁾ 5. pantā un Direktīvās 90/675/EEK⁽²⁾ un 91/496/EEK⁽³⁾.

4. Dalībvalstis katru gadu informē Komisiju par rezultātiem atlieku pārbaudēm, ko veic dzīvniekiem un dzīvnieku produktiem, kas importēti no trešajām valstīm saskaņā ar Direktīvām 90/675/EEK un 91/496/EEK.

30. pants

1. Ja Direktīvās 90/675/EEK un 91/496/EEK paredzētajās pārbaudēs atklāj neatļautu produktu vai vielu izmantošanu attiecīgās partijas dzīvnieku ārstēšanai (partija Direktīvas 91/496/EEK 2. panta 2. punkta e) apakšpunkta nozīmē) vai šādu produktu vai vielu klātbūtni visā partijā vai daļā partijas no viena un tā paša uzņēmuma, kompetentā iestāde veic šādus pasākumus attiecībā uz dzīvniekiem un produktiem, kas saistīti ar šādu izmantošanu:

— tā informē Komisiju par izmantoto produktu raksturu un attiecīgo partiju, un Komisija tūlīt informē visus robežpostņus,

⁽¹⁾ OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/52/EK (OV L 265, 8.11.1995., 16. lpp.).

⁽³⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

— dalībvalstis stingrāk pārbauda visas dzīvnieku vai produktu partijas no tā paša avota. Jo īpaši robežpunktā, lai pārbaudītu atliekas, ņemot izlases veida paraugus no katras partijas vai partijas daļas, jākonfiscē nākamās 10 partijas no tā paša avota un jāveic iemaksa pārbaudes izdevumu segšanai.

Ja šādās papildu pārbaudēs atklāj neatļautas vielas vai produktus vai šādu vielu vai produktu atliekas:

i) attiecīgā partija vai partijas daļa jānogādā izcelsmes valstī uz nosūtītāja vai viņa aģenta rēķina, sertifikātā skaidri norādot partijas noraidīšanas iemeslus;

ii) atkarībā no atklātā pārkāpuma un ar to saistītā apdraudējuma rakstura nosūtītāja ziņā ir izlemt, vai attiecīgo partiju vai partijas daļu nosūtīt atpakaļ, iznīcināt vai izmantot citiem Kopienas tiesību aktos atļautiem nolūkiem bez atlīdzības vai kompensācijas;

— Komisiju informē par stingrāko pārbaudžu rezultātiem, un, pamatojoties uz šo informāciju, tā veic visu vajadzīgo izmeklēšanu, lai noteiktu atklāto pārkāpumu iemeslus un izcelsmi.

2. Ja Direktīvā 90/675/EEK paredzētajās pārbaudēs atklāj, ka ir pārsniegti atlieku maksimālie daudzumi, veic 1. punkta otrajā ievilkumā minētās pārbaudes.

3. Ja ir iesaistītas trešās valstis, kas noslēgušas atbilstības līgumus ar Kopienas, Komisija pēc attiecīgo trešo valstu kompetento iestāžu iztaujāšanas secina, ka tās nav pildījušas savus pienākumus un 29. panta 1. punktā minēto plānu sniegtās garantijas, saskaņā ar 32. pantā noteikto procedūru tā neatļauj šai valstij izmantot minētos līgumus saistībā ar attiecīgajiem dzīvniekiem un produktiem, kamēr attiecīgā trešā valsts nav novērsusi savas kļūdas. Apturēšanu atsauc saskaņā ar to pašu kārtību.

Ja vajadzīgs, lai atjauninātu minēto līgumu izmantošanu, attiecīgo valsti uz šīs valsts rēķina apmeklē Kopienas delegācija, kurā ietilpst dalībvalstu eksperti, lai pārbaudītu, vai šādi pasākumi ir veikti.

VII NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

31. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma izdara grozījumus Direktīvā 85/73/EEK⁽¹⁾ līdz 1997. gada 1. jūlijam, lai paredzētu maksas iekasēšanu par pārraudzību, ko veic, ievērojot šo direktīvu.

Kamēr nav šāda Padomes lēmuma, dalībvalstīm ir atļauts iekasēt nodevas, lai segtu šādas pārraudzības faktiskās izmaksas.

32. pants

1. Ja jāievēro šajā pantā noteiktā procedūra, jautājumus tūlīt nodod Pastāvīgajai veterinārijas komitejai, kas izveidota ar Lēmumu 68/361/EEK⁽²⁾, tās priekšsēdētājs vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc dalībvalsts pieprasījuma.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šiem jautājumiem termiņā, ko nosaka priekšsēdētājs saskaņā ar iesniegtā jautājuma steidzamību. Atzinumu sniedz ar 62 balsu vairākumu.

3. a) a) Komisija apstiprina pasākumus un ievieš to tūlīt, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

b) Ja tie nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinumu nesniedz, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic. Padome pieņem pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja 15 dienu laikā pēc priekšlikumu iesniegšanas Padomei, tā nav pieņēmusi nekādus pasākumus, Komisija apstiprina piedāvātos pasākumus un ievieš tos tūlīt, ja vien Padome šos pasākumus nav noraidījusi ar vienkāršu balsu vairākumu.

33. pants

1. Ja jāievēro šajā pantā noteiktā procedūra, jautājumus tūlīt nodod Pastāvīgajai veterinārijas komitejai, tās priekšsēdētājs vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc dalībvalsts pieprasījuma.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šiem jautājumiem termiņā, ko nosaka priekšsēdētājs saskaņā ar iesniegtā jautājuma steidzamību. Atzinumu sniedz ar 62 balsu vairākumu.

⁽¹⁾ OV L 32, 5.2.1985., 14. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/24/EK (OV L 243, 11.10.1995., 14. lpp.).

⁽²⁾ OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

3. a) a) Komisija pieņem pasākumus un ievieš tos tūlīt, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

b) Ja tie nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinumu nesniedz, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic. Padome pieņem pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trīs mēnešu laikā pēc priekšlikumu iesniegšanas Padomei, tā nav apstiprinājusi nekādus pasākumus, Komisija apstiprina piedāvātos pasākumus un ievieš tos tūlīt, ja vien Padome šos pasākumus nav noraidījusi ar vienkāršu balsu vairākumu.

34. pants

Neskarot 6. panta 2. punktu, Padome var izdarīt grozījumus vai papildinājumus I, III, IV un V pielikumā ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma.

Grozījumus iepriekšminētajos pielikumos var jo īpaši izdarīt trīs gadu laikā pēc šīs direktīvas pieņemšanas, lai novērtētu risku, ko izraisa šādi faktori:

- dzīvnieku izcelsmes pārtikas atlieku potenciālā toksicitāte,
- atlieku iespējamība dzīvnieku izcelsmes pārtikā.

35. pants

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma var paredzēt pagaidu pasākumus, kas vajadzīgi, lai ieviestu pasākumus, kas noteikti šajā direktīvā.

36. pants

1. Ar šo no 1997. gada 1. jūlija atceļ Direktīvas 85/358/EEK un 86/469/EEK un Lēmumus 89/187/EEK un 91/664/EEK.

2. No minētā datuma atceļ arī:

a) Direktīvas 71/118/EEK 4. panta 3. punktu;

b) Direktīvas 89/437/EEK 5. panta 3. un 4. punktu;

c) Direktīvas 91/493/EEK pielikuma V nodaļas II.3.B. punkta pēdējo daļu;

d) Direktīvas 92/45/EEK 11. panta 1. punktu;

e) Direktīvas 92/46/EEK 15. panta 1. punktu.

3. Atsauces uz atceltajām direktīvām un lēmumiem uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar VI pielikuma korelācijas tabulu.

37. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 1997. gada 1. jūlijam.

Kad dalībvalstis apstiprina šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos valsts tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

38. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

39. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1996. gada 29. aprīlī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

W. LUCHETTI

I PIELIKUMS

A GRUPA **Vielas ar anabolisku iedarbību un neatļautas vielas:**

- 1) stilbēni, stilbēnu atvasinājumi un to sāļi un esteri;
- 2) antitireoīdie līdzekļi;
- 3) steroīdi;
- 4) rezorcilskābes laktoni, ieskaitot zeranolu;
- 5) beta agonisti;
- 6) Padomes 1990. gada 26. jūnija Regula (EEK) Nr. 2377/90 IV pielikumā uzskaitītie savienojumi.

B GRUPA **Veterinārmedicīnas līdzekļi ⁽¹⁾ un piesārņotāji:**

- 1) antibakteriālas vielas, ieskaitot sulfanilamīdus un hinolonus;
- 2) citas veterinārās zāles:
 - a) prethelminu līdzekļi;
 - b) pretkocīdiju līdzekļi, ieskaitot nitroimidazolu;
 - c) karbamāti un piretroīdi;
 - d) nomierinošie līdzekļi;
 - e) nesteroīdie pretiekaisuma līdzekļi (NSAID);
 - f) citas farmakoloģiski aktīvas vielas;
- 3) citas vielas un vides piesārņotāji:
 - a) hlora organiskie savienojumi, ieskaitot polihlorināta dibenzoflurānu (PcB);
 - b) fosfora organiskie savienojumi;
 - c) ķīmiskie elementi;
 - d) mikotoksīni;
 - e) krāsas;
 - f) citi.

(¹) Ieskaitot nelicencētas vielas, ko var izmantot veterinārijā.

II PIELIKUMS

ATLIEKU VAI VIELU GRUPA, KAS JĀKONSTATĒ PĒC DZĪVNIĒKU TIPIA, TO BARĪBAS, IESKAITOT DZERAMO ŪDENI UN SĀKOTNĒJOS DZĪVNIĒKU PRODUKTUS

Dzīvnieka, barības vai dzīvnieku produktu tips. Vielu grupas	Liellopi, aitas, kazas, cūkas, zirgi	Putni	Akvakultūras dzīvnieki	Piens	Olas	Trušu gaļa un medijuma (*) un saimniecībā audzēto savvaļas dzīvnieku gaļa	Medus
A 1.	x	x	x			x	
2.	x	x				x	
3.	x	x	x			x	
4.	x	x				x	
5.	x	x				x	
6.	x	x	x	x	x	x	
B 1.	x	x	x	x	x	x	x
2. a)	x	x	x	x		x	
b)	x	x			x	x	
c)	x	x				x	x
d)	x						
e)	x	x		x		x	
f)							
3. a)	x	x	x	x	x	x	x
b)	x			x			x
c)	x	x	x	x		x	x
d)	x	x	x	x			
e)			x				
f)							

(*) Attiecībā uz medijumu būtiski ir tikai ķīmiskie elementi.

III PIELIKUMS

PARAUGU ŅEMŠANAS STRATĒGIJA

1. Atlieku kontroles plāns ir vērsts uz atlieku radītā apdraudējuma cēloņu uzraudzību un atklāšanu dzīvnieku izcelsmes pārtikā saimniecībās, lopkautuvēs, pienotavās, zivju pārstrādes uzņēmumos un olu vākšanas un fasēšanas uzņēmumos.

Oficiālie paraugi jāņem saskaņā ar IV pielikuma attiecīgo nodaļu.

Ņemot oficiālos paraugus, paraugu ņemšanai jābūt neparedzētai, negaidītai, tās veikšanas laikam jābūt nenoteiktam un nedēļas dienai nekonkrētai. Dalībvalstīm jāveic visi vajadzīgie piesardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka pārbaudēs pastāvīgi pastāv pārsteiguma elements.

2. A grupas vielu uzraudzība būtu attiecīgi jāvērs uz aizliegtu vielu nelikumīgu ievadīšanu un apstiprinātu vielu ļaunprātīgu ievadīšanu. Kam šādā paraugu ņemšanā jāvelta galvenā uzmanība, jānosaka saskaņā ar IV pielikuma attiecīgo nodaļu.

Paraugus ņem, ievērojot šādu kritēriju minimumu: dzimums, vecums, suga, nobarošanas sistēma, visa pieejamā pamatinformācija un visi pierādījumi par šīs grupas vielu nepareizu vai ļaunprātīgu izmantošanu.

Sīkāku informāciju par šiem kritērijiem noteiks 15. panta 1. punktā paredzētajā Komisijas lēmumā.

3. B grupas vielu uzraudzība būtu jo īpaši jāvērs uz to, lai kontrolētu atbilstību veterināro zāļu atlieku maksimālajiem daudzumiem, kas noteikti Regulas (EEK) Nr. 2377/90 I un III pielikumā, un pesticīdu maksimālajam līmenim, kas noteikts Direktīvā 86/363/EEK, un lai pārraudzītu vides piesārņotāju koncentrāciju.

Ja dalībvalstis, iepazīstinot Komisiju ar saviem valsts plāniem, nevar pamatot izlases veida paraugu ņemšanu, visus paraugus ņem saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti 15. panta 1. punktā paredzētajā Komisijas lēmumā.

IV PIELIKUMS

PARAUGU ŅEMŠANAS LĪMENIS UN BIEŽUMS

Šā pielikuma mērķis ir noteikt dzīvnieku minimālo skaitu, no kura jāņem paraugi.

Katru paraugu var analizēt, lai konstatētu vienas vai vairāku vielu klātbūtni.

1. NODAĻA

Liellopi, cūkas, aitas, kazas, zirgi**1. Liellopi**

Minimālajam dzīvnieku skaitam, kas katru gadu jākontrolē, lai konstatētu visu veidu atliekas un vielas, jābūt vienādam ar vismaz 0,4 % no iepriekšējā gadā nokauto liellopu skaita, un to sadala šādi:

A grupa: 0,25 %, ko sadala šādi:

— puse paraugu jāņem no saimniecības dzīvajiem dzīvniekiem

(izņēmuma kārtā 25 % paraugu, ko analizē, pētot A grupas 5. vielu, var ņemt no atbilstoša materiāla (barība, dzeramais ūdens u.c.)),

— puse paraugu jāņem lopkautuvē.

Katra A grupas apakšgrupa jāpārbauda katru gadu, izmantojot 5 % minimumu no kopējā paraugu skaita, kas jāiegūst A grupai.

Atlikums jāsadala saskaņā ar dalībvalsts pieredzi un pamatinformāciju.

B grupa: 0,15 %

30 % paraugu jāpārbauda, lai konstatētu B grupas 1) apakšgrupas vielas.

30 % paraugu jāpārbauda, lai konstatētu B grupas 2) apakšgrupas vielas.

10 % paraugu jāpārbauda, lai konstatētu B grupas 3) apakšgrupas vielas.

Atlikums jāsadala atbilstoši stāvoklim dalībvalstī.

2. Cūkas

Minimālajam dzīvnieku skaitam, kas katru gadu jākontrolē, lai konstatētu visu veidu atliekas un vielas, jābūt vienādam ar vismaz 0,05 % no iepriekšējā gadā nokauto cūku skaita, un to sadala šādi:

A grupa: 0,02 %.

Tajās dalībvalstīs, kuras lopkautuvē veic savu paraugu ņemšanu no dzīvniekiem, saimniecībā turklāt jāveic dzeramā ūdens, barības, izkārnījumu vai visu citu atbilstošu rādītāju analīze. Tādā gadījumā katru gadu minimālajam to saimniecību skaitam, kuras jāapmeklē, jābūt šādam - vismaz viena saimniecība uz 100 000 cūkām, kas nokautas iepriekšējā gadā.

Katra A grupas apakšgrupa jāpārbauda katru gadu, izmantojot 5 % minimumu no kopējā paraugu skaita, kas jāsavāc A grupai.

Atlikums jāsadala saskaņā ar dalībvalsts pieredzi un pamatinformāciju.

B grupa: 0,03 %.

Jāievēro tāds pats sadalījums pa apakšgrupām kā liellopiem. Atlikumu sadalīs saskaņā ar stāvokli dalībvalstī.

3. Aitas un kazas

Minimālajam dzīvnieku skaitam, kas jāpārbauda, lai konstatētu visu veidu atliekas un vielas, jābūt vienādam ar vismaz 0,05 % no iepriekšējā gadā nokauto aitu un kazu, kas vecākas par trim mēnešiem, skaita, un to sadala šādi:

A grupa: 0,01 %.

Katra A grupas apakšgrupa jāpārbauda katru gadu, izmantojot 5 % minimumu no kopējā paraugu skaita, kas jāsavāc A grupai.

Atlikums jāsadala saskaņā ar dalībvalsts pieredzi un pamatinformāciju.

B grupa: 0,04 %.

Jāievēro tāds pats sadalījums pa apakšgrupām kā liellopiem. Atlikumu sadalīs saskaņā ar dalībvalsts pieredzi.

4. Zirgi

Katrai dalībvalstij jānosaka paraugu skaits saistībā ar konstatētajām problēmām.

2. NODAĻA

Broileri, izbrāķētas vaislas vistas, tītari, citi putni

Paraugs sastāv no viena vai vairākiem dzīvniekiem atkarībā no analīzes metožu prasībām.

Katrā minētajā putnu kategorijā (broileri, izbrāķētas vaislas vistas, tītari un citi putni) minimālajam paraugu skaitam, kas jāņem katru gadu, jābūt šādam - vismaz viens no 200 tonnām gada produkcijas (kautsvars) un vismaz 100 paraugi katrai vielu grupai, ja minēto putnu kategoriju produkcija pārsniedz 5 000 tonnas.

Jāievēro šāds sadalījums:

A grupa: 50 % no kopējo paraugu skaita.

Viena piektdaļa no šiem paraugiem jāņem saimniecībā.

Katra A grupas apakšgrupa jāpārbauda katru gadu, izmantojot 5 % minimumu no kopējā paraugu skaita, kas jāsavāc A grupai.

Atlikums jāsadala saskaņā ar dalībvalsts pieredzi un pamatinformāciju.

B grupa: 50 % no kopējo paraugu skaita.

30 % paraugu jāpārbauda B grupas 1) apakšgrupas vielas.

30 % paraugu jāpārbauda B grupas 2) apakšgrupas vielas.

10 % paraugu jāpārbauda B grupas 3) apakšgrupas vielas.

Atlikumu sadala saskaņā ar stāvokli dalībvalstī.

3. NODAĻA

Akvakultūras produkti

1. Spuru zivju audzētavu produkti

Paraugs sastāv no vienas vai vairākām zivīm atbilstoši attiecīgo zivju lielumam un analīzes metodes prasībām.

Dalībvalstīm jāievēro turpmāk izklāstītais minimālais paraugu ņemšanas līmenis un biežums atkarībā no audzēto zivju produkcijas (izsaka tonnās).

Minimālajam paraugu skaitam, kas jāiegūst katru gadu, jābūt šādam - vismaz 1 no 100 tonnām gada produkcijas.

Meklētie savienojumi un analīzei atlasītie paraugi būtu jāatlasa atbilstoši šo vielu iespējamam izmantojumam.

Jāievēro šāds sadalījums:

- A grupa:* viena trešdaļa no kopējā paraugu skaita.
Visi paraugi jāņem saimniecībā no visām zivīm visos audzēšanas posmos⁽¹⁾, ieskaitot zivis, kas ir gatavas laišanai patēriņa tirgū.
- B grupa:* divas trešdaļas no kopējā paraugu skaita.
Paraugu ņemšana būtu jāveic:
- a) vēlams saimniecībā no zivīm, kas ir gatavas laišanai patēriņa tirgū;
 - b) vai nu pārstrādes uzņēmumā, vai vairumtirdzniecībā no svaigām zivīm ar nosacījumu, ka pozitīva rezultāta gadījumā var noteikt izcelsmes saimniecību.

Visos gadījumos paraugi, ko ņem saimniecībā, būtu jāņem vismazākais 10 % reģistrēto ražošanas uzņēmumu.

2. Citi akvakultūras produkti

Ja dalībvalstīm ir iemesls uzskatīt, ka citām akvakultūrām lieto veterināro medicīnu vai ķīmiskas vielas, vai ir aizdomas par vides piesārņošanu, tad šīs sugas jāiekļauj paraugu ņemšanas plānā proporcionāli to produkcijai kā papildu paraugi tiem paraugiem, kurus ņem spuru zivju audzēšanas produktiem.

⁽¹⁾ Marikultūrā, kur paraugu ņemšanas apstākļi var būt īpaši sarežģīti tā vietā, lai ņemtu paraugus no zivīm, var ņemt paraugus no barības.

V PIELIKUMS

1. nodaļa

Par Kopienas references laboratorijām noteiktu vielu atlieku konstatēšanai norīko šādas laboratorijas:

- a) Atliekām, kas uzskaitītas I pielikuma A grupas 1), 2), 3), 4) apakšgrupā un B grupas 2) apakšgrupas d) apakšpunktā un B grupas 3) apakšgrupas d) apakšpunktā

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM)
A. van Leeuwenhoeklaan, 9
NL-3720 BA Bilthoven

- b) Atliekām, kas uzskaitītas I pielikuma B grupas 1) apakšgrupā un B grupas 3. apakšgrupas e) apakšpunktā, un karbadoksa un olahindoksa atliekām

Laboratoires des médicaments vétérinaires (CNEVA-LMV)
La Haute Marche, Javene
F-35135-Fougères

- c) Atliekām, kas uzskaitītas I pielikuma A grupas 5) apakšgrupā un B grupas 2) apakšgrupas a), b), e) apakšpunktā

Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)
Diedersdorfer Weg, 1
D-12277-Berlin

- d) Atliekām, kas uzskaitītas I pielikuma B grupas 2) apakšgrupas c) apakšpunktā un B grupas 3) apakšgrupas a), b), c) apakšpunktā

Istituto Superiore di Sanità
Viale Regina Elena, 299
I-00161-Roma

Savienojumus, kas uzskaitīti A grupas 6) apakšgrupā, B grupas 2) apakšgrupas f) apakšpunktā un B grupas 3) apakšgrupas f) apakšpunktā, sadala pa izraudzītajām Kopienas references laboratorijām atbilstoši to farmakoloģiskajai iedarbībai.

2. nodaļa

Kopienas references laboratoriju atlieku konstatēšanai dzīvos dzīvniekos, to ekskrementos un ķermeņa šķidrums un audos, dzīvnieku valsts produktos, dzīvnieku barībā un dzeramajā ūdenī pilnvaras un darbības nosacījumi ir šādi:

1. Kopienas references laboratoriju uzdevumi ir:

- a) veicināt un koordinēt jaunu analīžu metožu pētījumus un informēt attiecīgo valstu references laboratorijas par analīžu metožu un iekārtu attīstību;
- b) palīdzēt attiecīgo valstu atlieku konstatēšanas references laboratorijām (NRL) ieviest atbilstošu kvalitātes nodrošināšanas plāna sistēmu, kas balstīti uz labas laboratorijas prakses (GLP) principiem un EN 45 000 kritērijiem;
- c) apstiprināt apstiprinātas metodes kā references metodes, lai integrētu tās metožu kopumā;
- d) paredzēt, ka attiecīgo valstu references laboratorijās lietos iedibinātas analīžu metodes, kas pieņemtas atlieku maksimālo daudzumu noteikšanas procedūrā;
- e) sniegt attiecīgo valstu references laboratorijām informāciju par analīzes metodēm un salīdzinošajiem testiem, kas jāveic, un informēt tās par testu rezultātiem;
- f) pēc valsts references laboratoriju pieprasījuma sniegt tām tehniskus ieteikumus par to vielu analīzi, attiecībā uz kurām tās norīkotas par Kopienas references laboratorijām;
- g) izmantošanai attiecīgo valstu references laboratorijās organizēt salīdzinošus testus, kuru biežumu nosaka, vienojoties ar Komisiju. Rezultātā Kopienas references laboratorijas izplata tīrus paraugus un paraugus ar zināmu analīzes materiāla daudzumu, kas jāanalizē;
- h) identificēt atliekas un noteikt to koncentrāciju gadījumos, kad analīzes rezultāti izraisa domstarpības starp dalībvalstīm;
- i) vadīt sākuma un tālākizglītības kursus attiecīgo valstu analīžu veicējiem;

- j) sniegt Komisijai pakalpojumus, ieskaitot standartus, mērījumus un testēšanas programmu ar tehnisko un zinātnisko palīdzību;
 - k) sastādīt ziņojumu par gadā paveikto darbu un iesniegt to Komisijai;
 - l) analīzes metožu un iekārtu jomā uzturēt sakarus ar trešo valstu norīkotajām valsts references laboratorijām par plāniem, kas jāiesniedz saskaņā ar šīs direktīvas 11. pantu.
2. Lai veiktu 1. punktā minētos uzdevumus, Kopienas references laboratorijām jāatbilst šādam prasību minimumam:
- a) tās ir izraudzītas kā attiecīgās valsts references laboratorijas dalībvalstī;
 - b) tajās ir atbilstoši kvalificēts personāls, kas ir pienācīgi izglītots attiecībā uz analīzes metodēm, ko izmanto to atlieku konstatēšanai, kurām tās ir norīkotas par Kopienas references laboratorijām;
 - c) tām ir iekārtas un vielas, kas vajadzīgas, lai veiktu analīzes, par ko tās ir atbildīgas;
 - d) tām ir piemērota administratīvā infrastruktūra;
 - e) tām ir pietiekama datu apstrādes jauda, lai sniegtu statistikas datus, ko pamato ar konstatēto, un varētu ātri darīt zināmu šos statistikas datus un citu informāciju attiecīgo valstu references laboratorijām un Komisijai;
 - f) tās nodrošina, ka to personāls ievēro noteiktu jautājumu, rezultātu vai paziņojumu slepenību;
 - g) tām ir pietiekamas zināšanas par starptautiskajiem standartiem un praksi;
 - h) tām ir pieejams sertificēto references materiālu un references materiālu, ko glabā References materiāla un metožu institūtā, jaunākais saraksts un šo materiālu ražotāju un pārdevēju jaunākais saraksts.
-

VI PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Šajā direktīvā	Direktīvas 85/358/EEK un 86/46 9/EEK un Lēmumi 89/187/EEK un 91/664/EEK
1. pants	—
2. pants	2. pants 86/469/EEK
3. pants	1. pants 86/469/EEK 2. pants 85/358/EEK
4. pants	3. pants 86/469/EEK
5. pants	4. panta 1. punkta pirmais un otrais ievilkums 86/469/EEK
6. pants	—
7. pants	4. panta 1. punkts, izņemot pirmais un otrais ievilkums 86/469/EEK
8. pants	4. panta 2. – 5. punkts 86/469/EEK 12. pants 86/469/EEK 9. pants 85/358/EEK
9. pants	—
10. pants	—
11. pants	1. pants 85/358/EEK
12. pants	—
13. pants	3. pants 85/358/EEK 10. pants 86/469/EEK
14. panta 1. punkts	8. panta 1. punkta b) apakšpunkts 86/469/EEK
14. panta 2. punkts	8. panta 2. punkts 86/469/EEK Lēmums 91/664/EEK Lēmums 89/187/EEK
15. panta 1. punkts	8. panta 3. punkts 86/469/EEK 5. panta 2. punkts 85/358/EEK
15. panta 2. punkts	8. panta 3. punkts 86/469/EEK 5. panta 3. punkts 85/358/EEK
15. panta 3. punkts	9. pants 86/469/EEK
16. pants	9. panta 1. punkts un 9. panta 2. punkts 86/469/EEK 6. panta 1. punkts un 6. panta 2. punkts 85/358/EEK
17. pants	9. panta 3. punkta a) apakšpunkts 86/469/EEK 6. panta 3. punkta a) apakšpunkts 85/358/EEK
18. pants	9. panta 3. punkta c) un d) apakšpunkts 86/469/EEK
19. pants	—
20. panta 1. punkts	—
20. panta 2. punkts	11. pants 86/469/EEK
21. pants	5. pants 86/469/EEK
22. pants	7. pants 85/358/EEK
23. pants	9. panta 3. punkta b), c), d) apakšpunkts un 4., 5. punkts 86/469/EEK 6. panta 3. punkta b), c), d) apakšpunkts un 4. punkts 85/358/EEK
24. pants	4. pants 85/358/EEK
25. pants	—
26. pants	—

Šajā direktīvā	Direktīvas 85/358/EEK un 86/46 9/EEK un Lēmumi 89/187/EEK un 91/664/EEK	
27. pants	—	
28. pants	—	
29. pants	7. pants	86/469/EEK
	13. pants	85/358/EEK
30. pants	—	
31. pants	12. pants	85/358/EEK
32. pants	14. pants	86/469/EEK
	11. pants	85/358/EEK
33. pants	15. pants	86/469/EEK
	10. pants	85/358/EEK
34. pants	13. pants	86/469/EEK
35. pants	—	
36. pants	—	
37. pants	—	
38. pants	—	
39. pants	—	
I pielikums	I pielikums	86/469/EEK
II pielikums	—	
III pielikums	—	
IV pielikums	II pielikums	86/469/EEK
V pielikuma nodaļa	1. Lēmums 91/664/EEK	
V pielikuma nodaļa	2. Lēmums 89/187/EEK	
VI pielikums	—	